

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DOLJ
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 32287/215/2016

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 11 ianuarie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE ,

Judecător:

Grefier: (

Pe rol judecarea apelului privind pe apelantul-intimat [redacted] și pe intimatul-apelant [redacted] formulat împotriva sentinței civile nr. 5712 din 2 mai 2017 pronunțată de Judecătoria Craiova.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns avocat [redacted] pentru intimatul-apelant [redacted] lipsind apelantul-intimat [redacted].

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța acordă cuvântul apărătorului intimatului-apelant, față de cererea depusă la dosar prin care invocă excepția de neconstituționalitate a art. 3 din Legea nr. 12/1990, prin raportare la art. 1 lit. b din aceeași lege și cererea de sesizare a Î.C.C.J. pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegare unor chestiuni de drept.

Avocat [redacted] pentru intimatul-apelant [redacted] a învederat că susține aceste cereri conform motivelor invocate și solicită suspendarea cauzei până la soluținarea acestora.

A învederat deasemenea că, în încheierea de ședință de la termenul anterior s-a strecurat o eroare, în sensul că s-a dispus prorogarea discuției asupra probatorului.

INSTANȚA

Relativ la excepția de neconstituționalitate invocată de petentă, instanța reține următoarele:

În motivarea excepției de neconstituționalitate, petenta a arătat că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, prin raportare la art. 1 lit. b din același act normativ sunt neconstituționale.

În opinia petentei, dispozițiile legale anterior menționate sunt neconstituționale deoarece se aplică același tratament sancționator în ce privește măsura complementară a confiscării, atât contravenienților care încalcă dispozițiile art. 1 lit. b din actul normativ menționat, cât și celor care încalcă prevederile art. 1 lit. e din același act normativ, în condițiile în care primul text legal menționat implică o proveniență licită a bunurilor, iar al doilea una ilicită.

În opinia instanței, excepția de neconstituționalitate menționată este neîntemeiată, fiind de reținut faptul că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că sancționarea unei

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

contravenții cu amendă și confiscare reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie valorilor sociale ocrotite, a căror nesocotire atrage sancțiuni corespunzătoare.

Având în vedere dispozițiile art. din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța va sesiza Curtea Constituțională, pentru a se pronunța supra excepției menționate.

Asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție de față, constată următoarele:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că:

1. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite, prin raportare la art. 1 lit. b din același act normativ, depind atât soluționarea apelului cât și soluționarea pe fond a plângerii contravenționale.

2. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

3. Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului.

1. Prin plângerea contravențională formulată la data de 8.11.2016, petenta _____ a solicitat, în contradictoriu cu _____, anularea procesului-verbal de contravenție seria DGAF nr.0085236 din data de 20.10.2016, iar în subsidiar, înlocuirea amenzii cu avertisment.

În fapt, petenta a arătat că este o societate având ca obiect de activitate vânzarea cu ridicata și cu amănuntul de produse alimentare și băuturi, activitatea comercială desfășurându-se la punctele de lucru fixe și pe teren, constând în preluarea de comenzi din piață fie de către agenții de vânzări, fie direct de la clienți, precum și livrarea mărfurilor comandate de către clienți, cu mijloace proprii de transport. Veniturile societății provin din adaosul comercial obținut din valorificarea mărfurilor, respectiv diferența dintre prețul de vânzare și cel de achiziție. La livrare se întocmesc facturi și/sau avize de însoțire a mărfurilor, iar încasarea contravalorii se face prin virament bancar sau în numerar, pentru care se eliberează chitanțe sau bon emis de aparatul electronic de marcat.

S-a mai arătat că, din perspectivă fiscală, au asigurat dotarea cu aparate electronice de marcat fixe și mobile, în aplicarea OUG nr. 28/1999, în vederea încasării contravalorii mărfii de la persoanele fizice.

În urma controlului efectuat asupra activității societății a fost întocmit procesul verbal de contravenție contestat, prin care a fost amendată cu 20.000 lei, conform art. 1 lit b din Legea nr. 12/1990, fiind aplicată și o sancțiune complementară, constând în confiscarea sumei de 552.389 lei, reprezentând totalul încasarilor obținute din valorificarea mărfurilor către persoane fizice, înregistrate de aparatele electronice de marcat mobile, în perioada 21.04.2016- 20.10.2016.

[REDACTED]

[REDACTED]

Petenta a invocat nulitatea procesului verbal de contravenție conform art. 16 din OG 2/2001 întrucât nu s-a menționat data și locul săvârșirii faptei decât în mod generic.

S-a mai susținut că fapta nu există deoarece petenta a avut autorizate activitățile de comercializare a mărfurilor atât la punctul de lucru, cât și în afara acestuia, procedura de autorizare a funcționării fiind derulată și finalizată anterior comercializării mărfurilor indicate în procesul verbal, legalitatea desfășurării activității fiind întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 359/2004.

Petenta a mai solicitat anularea în parte a pedepsei complementare arătând că, confiscarea tuturor veniturilor este contrară spiritului legii și a dispozițiilor constituționale, cel mult organele de control putând dispune confiscarea veniturilor obținute din activitatea desfășurată, respectiv a adaosului comercial, nu și a componentei cost din sumele reținute.

În subsidiar a solicitat înlocuirea sancțiunii amenzii cu sancțiunea avertisment.

În dovedire a solicitat proba cu înscrisuri și expertiza.

În drept cererea a fost întemeiată pe dispozițiile OG nr. 2/2001.

2. La data de 10.01.2017 intimată a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea plângerii contravenționale, ca neîntemeiată, în condițiile în care petenta a efectuat vânzare de mărfuri în regim ambulant, în alte locuri decât cele autorizate de Primărie, Consilii județene sau Prefecturi.

Din notele explicative date de soferi reiese că pentru vânzarile către persoane fizice se emite bon fiscal, iar banii se predau a doua zi dimineața la casierie.

Cu privire la autorizațiile de la primării, consilii județene și prefecturi s-a solicitat o notă explicativă doamnei _____ în calitate de director economic, care a precizat că nu poate prezenta aceste autorizații, aspect confirmat și în notele explicative date.

La data de 12.10.2016 s-a primit pe mailul institutiei adresa nr. 1031 trimisă de petentă, în care se menționează că aceasta nu deține autorizații de la primării, consilii județene și prefecturi.

Valoarea vânzarilor înregistrate de cele 5 aparate de marcaj electronice fiscale în regim ambulant conform rapoartelor informative emise pentru perioada 21.04.2016-20.10.2016 este în cuantum de 552.398 lei.

Intimată a constatat că petenta desfășoară activitatea de comerț ambulant astfel cum este definită aceasta de art. 4 lit. f din OG nr. 99/2000, respectiv activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate, pe raza mai multor localități din județele Dolj, Olt, Gorj și Mehedinți, fără a deține autorizații emise de primării, consilii județene sau prefecturi, fapta ce constituie contravenția prevăzută de art. 1 lit. b din Legea nr. 12/1990.

În ceea ce privește legalitatea procesului verbal de contravenție, intimată a arătat că nu poate fi reținut motivul de nulitate invocat, deoarece procesul verbal indică perioada în care contravenția a fost săvârșită, respectiv 21.04.2016-20.10.2016, precum și locul săvârșirii, respectiv pe raza mai multor localități din patru județe.

În acest caz, elementul material al contravenției nu este fiecare livrare de marfă în parte, ci însăși activitatea de comerț ambulant, fără a deține autorizații emise de primării, consilii județene sau prefecturi.

În ceea ce privește inexistenta faptei, intimată arată că în sarcina petentei s-a reținut faptul că a desfășurat activitate de vânzare ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primării, consilii județene și prefecturi, așa cum prevede art. 6 alin. 2 din OG nr. 99/2000.

Referitor la măsura confiscării, intimată a arătat că aceasta reprezintă o sancțiune complementară, iar în măsura în care actul normativ de sancționare prevede că pentru săvârșirea contravenției reglementată de acesta se aplică și o sancțiune complementară, aceasta este obligatorie.

—

3. Prin sentința civilă nr. 5712/02.05.2017 a fost admisă în parte plângerea contravențională formulată de petentă și s-a dispus reducerea amenzii contravenționale aplicate prin procesul verbal seria DGAF nr 00085236 din data de 20.10.2016 de la suma de 20.000 lei la suma de 2000 lei, fiind menținute restul dispozițiilor din procesul verbal de contravenție.

Cât privește legalitatea procesului-verbal, instanța de fond a reținut că acesta este întocmit cu respectarea dispozițiilor art. 17 din OG nr. 2/2001 cu modificările și completările ulterioare, cuprinzând toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 17 din acest act normativ, mențiuni a căror lipsă atrage sancțiunea nulității actului constatator, nulitate care poate fi constatată și din oficiu de către instanță, respectiv numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, a faptei săvârșite, a datei comiterii acesteia și a semnăturii agentului constatator.

Instanța de fond nu a reținut motivul de nelegalitate invocat de petentă întrucât în cuprinsul procesului verbal este menționat locul săvârșirii contravenției, respectiv pe raza mai multor localități din județele Dolj, Olt, Mehedinți și Gorj, fiind vorba de desfășurarea unor activități de comerț ambulant.

În aceste condiții, așa cum susține intimata elementul material al contravenției nu este fiecare livrare de marfă în parte, ci însăși activitatea de comerț ambulant fără a deține autorizații emise de primării, consilii județene sau prefecturi.

Constatând că petenta a desfășurat activitatea de comerț ambulant astfel cum este definită aceasta de art. 4 lit. f din OG nr. 99/2000, respectiv activitatea de comercializare cu amănuntul realizată prin trecere dintr-un loc în altul în rulote mobile, standuri mobile, chioșcuri mobile sau în vehicule special amenajate, pe raza mai multor localități din județele Dolj, Olt, Gorj și Mehedinți fără a deține autorizații emise de primării, consilii județene sau prefecturi, fapta ce constituie contravenția prevăzută de art. 1 lit. b din Legea nr. 12/1990, care este sancționată cu amenda de la 2.000 lei la 20.000 lei, instanța de fond a conchis că petenta se face vinovată de săvârșirea contravenției reținută în sarcina sa.

În ceea ce privește măsura confiscării, instanța a reținut că aceasta reprezintă o sancțiune complementară, iar în măsura în care actul normativ de sancționare prevede că pentru săvârșirea contravenției reglementată de acesta se aplică și o sancțiune complementară aceasta este obligatorie.

Instanța a mai apreciat că nu se impune înlocuirea sancțiunii amenzii cu avertisment, întrucât astfel nu s-ar mai realiza scopul urmărit de legiuitor prin sancționarea contravenției, însă, având în vedere gradul de pericol social al faptei care rezulta nu doar din modul de săvârșire a faptei ci și din modul în care legiuitorul a stabilit limitele amenzii contravenționale, stabilind pentru aceasta fapta un quantum ridicat al amenzii.

Judecătoria a indicat calea de atac ca fiind apelul în termen de 30 de zile de la comunicare.

4. Împotriva acestei sentințe a formulat apel petenta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

În motivarea apelului au fost reluate starea de fapt și motivele de netemeinicie și nelegalitate expuse în cuprinsul plângerii contravenționale.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. Punctul de vedere al apelantei petente:

Apelanta petentă apreciază că dispozițiile art. 3 din Legea nr. 12/1990, prin raportare la dispozițiile art. 1 lit.b din același act normativ trebuie interpretate în sensul că măsura confiscării trebuie să vizeze doar adaosul comercial aplicat asupra bunurilor, dar nu și prețul de cost al acestora, care are o proveniență licită.

2. Punctul de vedere al intimatei:

Intimata nu și-a exprimat un punct de vedere în legătură cu chestiunea de drept menționată.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată investit cu soluționarea apelului de față:

1. Dispoziții de drept intern invocate și/sau aplicabile în cauză:

Legea nr. 12/1990 Republicată privind protejarea populației împotriva unor activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite

Art. 1 - Următoarele fapte reprezintă activități de producție, comerț sau prestări de servicii ilicite și constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni:

b) vânzarea ambulantă a oricăror mărfuri în alte locuri decât cele autorizate de primării, consilii județene sau prefecturi;

Art. 3 - Bunurile care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1, dacă sunt ale contravenientului, precum și sumele de bani și bunurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă.

Jurisprudența și practica unitară în materie

Jurisprudența instanțelor din raza Curții de Apel Craiova

2. La nivelul instanțelor din raza Curții de Apel Craiova nu au fost sesizate aspecte de practică neunitară în acest sens, măsura confiscării fiind dispusă automat, în baza dispozițiilor legale care o instituie ca sancțiune contravențională complementară

Jurisprudența Înaltei Curți de Justiție și Casație

3. Cauzele de acest gen nu sunt de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție.

4. Punctul de vedere al completului de judecată investit cu soluționarea apelului este că bunurile care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia dintre faptele prevăzute la art. 1, dacă sunt ale contravenientului, se confiscă, dispozițiile art. 3 din actul normativ menționat fiind neechivoce în acest sens.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Dispune sesizarea Curții Constituționale a României cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 raportat la art. 1 lit. b din Legea nr. 12/1990.

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea dispozițiilor art. 3 raportat la art. 1 lit. b din Legea nr. 12/1990.

Dispune suspendarea judecării cauzei.

Pronunțată în ședința publică de la 11 Ianuarie 2018.

Președinte,

Judecător,

Grefier,